

C-389/23. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2023. június 27.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Amtsgericht Wedding (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. május 19.

Jogosult:

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

Kötelezett:

Oranzherii Gimel II EOOD

Végzés**A Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH**, [omissis] 81373 München

– jogosult –

[omissis]

és

az **Oranzherii Gimel II EOOD**, [omissis] 1839 Szófia, Bulgária

– kötelezett –

[omissis]

között folyamatban lévő jogvitában

az Amtsgericht Wedding (weddingi helyi bíróság, Németország) [omissis] 2023. május 19-én a következőképpen határozott:

I.

Az eljárást felfüggeszti.

II.

Az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal céljából a[z uniós] jog értelmezésével kapcsolatos következő kérdés[eke]t terjeszti az Európai [Unió] Bírósága elé:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről („iratkézbesítés”), és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet, valamint az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti jogi szabályozás, amely szerint a bíróságnak jogorvoslat keretében meg kell állapítania az európai fizetési meghagyás semmisségét, ha azt nem vagy nem érvényesen kézbesítették a kötelezettnek?
- 2) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az említett rendeleteket, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti jogi szabályozás, amely szerint elfogadhatatlannak kell nyilvánítani az európai fizetési meghagyás végrehajtását, ha a fizetési meghagyást nem vagy nem érvényesen kézbesítették a kötelezettnek?
- 3) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az 1896/2006 rendeletet, hogy az a kötelezett, aki tudomással bír az európai fizetési meghagyás kibocsátásáról, de azt még nem vagy nem érvényesen kézbesítették részére, még nem élhet érvényesen ellentmondással a fizetési meghagyással szemben?

Indokolás

I.

A Németországban székhellyel rendelkező jogosult kérelmére az Amtsgericht Wedding (weddingi helyi bíróság) – az európai fizetési meghagyást kibocsátó németországi bíróság – 2020. április 24-én európai fizetési meghagyást bocsátott ki a Bulgáriában székhellyel rendelkező kötelezettel szemben az 1896/2006 rendelet alapján. A kézbesítésre az 1393/2007 rendelet alapján a bolgár hatóságok közreműködésével került sor. A bolgár átvevő intézmény ezt követően igazolta, hogy a kézbesítés 2019. július 26-án megtörtént. Az 1393/2007 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerinti igazolásból mindazonáltal nem derült ki, hogy valamely személynek történő átadásra, elektronikus eszköz útján történő kézbesítésre, postaládába történő bedobásra vagy más formában történő kézbesítésre került-e sor. Ellenkezőleg, a formanyomtatvány 12.2.1.3. pontjában az szerepelt, hogy a kézbesítés más módon történt meg. Az ezzel kapcsolatos

további részletek bolgár nyelven voltak feltüntetve, szabad [magyar] fordításban: „A GPK [(bolgár polgári perrendtartás)] 50. cikkének (2) bekezdése: Az érintett személy elhagyta a címet, és címe nem szerepel a nyilvántartásban. A határozatok [...] jogszerűen kézbesítettnek tekintendők.” A fizetési meghagyást kibocsátó bíróság, feltételezve, hogy érvényes kézbesítésre került sor, 2020. április 24-én az 1896/2006 rendelet 18. cikkének (1) bekezdése alapján végrehajthatónak nyilvánította a fizetési meghagyást.

2021. március 1-jei faxában a kötelezett ellentmondással élt a fizetési meghagyással szemben, másodlagosan pedig „mentesítésre irányuló kérelmet” terjesztett elő. E tekintetben tartalmi szempontból egy eskü alatt tett nyilatkozat csatolása mellett arra hivatkozott, hogy csak a végrehajtási intézkedésekkel összefüggésben, 2021. február 24-én szerzett tudomást az európai fizetési meghagyásról. A bíróság elfogadható jogorvoslati kérelmekre vonatkozó tájékoztatása nyomán a kötelezett a 2021. március 25-i beadványával pontosította, hogy kézbesítési kifogással kíván élni a ZPO (német polgári perrendtartás) 1092a. §-a alapján.

II.

A kötelezett a jelen eljárásban arra hivatkozik, hogy az európai fizetési meghagyást nem kézbesítették részére.

Az 1896/2006 rendelet 20. cikke szerinti felülvizsgálati kérelem minden esetben azt feltételezi, hogy érvényes kézbesítésre került sor, hogy az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szerinti ellentmondási határidő megkezdődött, és hogy nem nyújtottak be ellentmondást kellő időben. A Bíróság a kérdést előterjesztő bíróság előzetes döntéshozatal iránti kérelme nyomán a 2014. szeptember 4-i *eco cosmetics és Raiffeisenbank St. Georgen* ítéletben (C-119/13 és C-120/13) megállapította, hogy az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatára irányuló, az 1896/2006 rendelet 20. cikkében foglalt eljárás nem alkalmazható analógia útján abban az esetben, amikor az európai fizetési meghagyást nem az említett rendelet 13–15. cikkében megállapított minimumszabályoknak megfelelő módon kézbesítették. A Bíróság e tekintetben azt is megállapította, hogy amennyiben erre a szabálytalanságra csak az európai fizetési meghagyás végrehajthatónak nyilvánítása után derül fény, a kötelezett számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy ezt a szabálytalanságot megtámadja, és a megtámadás eredményessége esetén a végrehajthatónak nyilvánítást érvénytelenítse. Európai jogi jogorvoslat hiányában e jogvédelmet a nemzeti szabályozások keretében kell biztosítani.

[omissis] [a jelen esetben nem releváns korábbi jogi helyzettel kapcsolatos megállapítások]

A német jogalkotó később a ZPO 1092a. §-ával egy különös jogorvoslatra vonatkozó nemzeti szabályozást fogadott el. E rendelkezés értelmében:

Az európai fizetési meghagyás kézbesítésének elmaradása vagy szabálytalan kézbesítése miatti jogorvoslat

(1) A kötelezett kérheti az európai fizetési meghagyás hatályon kívül helyezését, ha részére az európai fizetési meghagyást

1. nem kézbesítették, vagy
2. nem az 1896/2006/EK rendelet 13–15. cikkében foglalt követelményeknek megfelelő módon kézbesítették.

A kérelmet azon időponttól számított egy hónapon belül kell benyújtani, amikor a kötelezett tudomást szerzett vagy tudomást szerezhette volna az európai fizetési meghagyás kibocsátásáról vagy a kézbesítés szabálytalanságáról. Ha a bíróság az első mondatban megállapított okok valamelyike alapján helyt ad a kérelemnek, az európai fizetési meghagyás semmis.

(2) Ha a bíróság az (1) bekezdés első mondata szerinti kérelem benyújtásakor már végrehajthatónak nyilvánította az európai fizetési meghagyást az 1896/2006/EK rendelet 18. cikke alapján, és helyt ad a kérelemnek, elfogadhatatlannak nyilvánítja a fizetési meghagyás végrehajtását. Az (1) bekezdés harmadik mondata megfelelően alkalmazandó.

(3) A bíróság végzés formájában hoz határozatot. A végzéssel szemben nincs helye jogorvoslatnak. Az 1092. § (2)–(4) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

III.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésről:

- 1 Az eljáró bíróság véleménye szerint nem került sor az európai fizetési meghagyás érvényes kézbesítésére. Jóllehet a bolgár átvevő intézmény a kézbesítési igazolásban érvényes kézbesítésből indult ki, annak tartalmából azonban az abban foglalt adatok fordítását követően nem derül ki a kézbesítés [uniós] jog szerint érvényes módja. Az átvevő intézmény sokkal inkább azt közölte, hogy a kötelezett már elhagyta a megadott címet, és csupán a cégnyilvántartásban még szereplő bejegyzések alapján indult ki abból, hogy a kézbesítés mégis megtörténtnek minősül. Az átvevő intézmény tehát kizárólag egy (nyilvánvalóan) a bolgár nemzeti jogból eredő jogszabályi vélelem alapján tekintette megtörténtnek a kézbesítést. Az érvényes kézbesítésnek az 1896/2006 rendelet 12. cikkének (5) bekezdéséből és 13–15. cikkéből eredő szigorúbb minimumfeltételeit tehát nyilvánvalóan nem tartották be; az említett rendelkezések a bolgár nemzeti jogtól alkalmasint eltérve nem írnak elő kizárólag a cégnyilvántartásban szereplő bejegyzéseken alapuló kézbesítési vélelmet.
- 2 Az eljáró bíróság előljáróban rá kíván mutatni arra, hogy a ZPO 1092a. §-ában foglalt szabályozást európai jogi szempontból alapvetően azért is aggályosnak tartja, mert a jogorvoslat határidőhöz, a határidő kezdete pedig olyan időponthoz van kötve, amikor a kötelezett csupán a fizetési meghagyás kibocsátásáról vagy a kézbesítés szabálytalanságáról bír tudomással, anélkül, hogy a fizetési meghagyás időközben feltétlenül a rendelkezésére állna, vagy akár csak tudomással kellene

bírnia arról, hogy melyik bírósághoz vagy ügyszámhoz nyújthat be jogorvoslati kérelmet. Ennél is tovább menve, a határidő akkor is megkezdődik, ha a kötelezett csak ilyen tudomást szerezhetett volna, tehát ha enyhe gondatlanságot tanúsítva nem tudott a fizetési meghagyás létezéséről.

Az eljáró bíróság azonban nem teheti ezt a szempontot a jelen előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés tárgyává, mivel az nem releváns. A kötelezett előadta és valószínűsítette, hogy a fizetési meghagyásról csak 2021. február 24-én szerzett tudomást. Nemcsak a 2021. március 25-i beadványát, amellyel kifejezetten előterjesztette a jogorvoslati kérelmet a ZPO 1092a. §-a alapján, hanem már a 2021. március 1-jei beadványát (kifogás és „mentesítésre irányuló kérelem”) is a ZPO 1092a. §-a szerinti jogorvoslati kérelemként kellett értelmezni. Indokolásként ugyanis tartalmi szempontból kizárólag a kézbesítés elmaradására hivatkozott. A 2021. március 1-jei beadvánnyal a kötelezett betartotta a ZPO 1092a. §-a (1) bekezdésének második mondata szerinti határidőt, és így az a kérdés, hogy a rendelkezés alkalmazását a határidőre vonatkozó szabályozás miatt is mellőzni kell-e, a jelen eljárásban nem lehet releváns.

- 3 Releváns azonban az a kérdés, hogy az eljáró bíróságnak milyen jogkövetkezményt kell megállapítania.

A Bíróság az *eco cosmetics* és *Raiffeisenbank St. Georgen* ítéletben megállapította, hogy az olyan nemzeti jogorvoslatnak, amelynek keretében a kötelezett eredményesen hivatkozik arra, hogy az európai fizetési meghagyást nem vagy nem érvényesen kézbesítették részére, a végrehajthatónak nyilvánítás érvénytelenségét kell eredményeznie. Igaz ugyan, hogy az eljáró bíróság ezt csupán olyan minimumkövetelményként értelmezi, amely nem zár ki általánosságban egy eltérő nemzeti szabályozást. Az eljáró bíróságnak azonban kétségei vannak azt illetően, hogy megállja-e a helyét az ekkor elfogadott és a Bíróság ítéleténél jóval szigorúbb német szabályozás. A ZPO 1092a. §-a (1) bekezdésének harmadik mondata szerint a bíróságnak a kötelezett kérelmére meg kell állapítania az európai fizetési meghagyás semmisségét, ha azt egyáltalán nem vagy nem érvényesen kézbesítették.

a) A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a ZPO 1092a. §-ának (1) bekezdése sérti az 1896/2006 rendelet rendelkezéseit, különösen annak 16. és 17. cikkét. A ZPO 1092a. §-ának (1) bekezdése arra az esetre vonatkozik, amikor az európai fizetési meghagyást még egyáltalán nem vagy nem érvényesen kézbesítették, tehát olyan helyzetre, amelyben az ellentmondási határidő még egyáltalán nem kezdődött meg. Általánosságban alighanem eleve nem áll fenn eljáráshoz fűződő érdek olyan különös jogorvoslat biztosítását illetően, amellyel a kötelezett az európai fizetési meghagyással szemben védekezhet, ha még egyáltalán nem kezdődött meg vele szemben az ellentmondási határidő. Az eljáró bíróság véleménye szerint ez egyúttal az 1896/2006 rendelet rendelkezéseinek megsértését is jelenti. E rendelet ugyanis csak a 16. cikk szerinti ellentmondást írja elő az európai fizetési meghagyással szembeni jogorvoslatként, amely a 17. cikk szerint azzal a következménnyel jár, hogy az eljárás a származási

tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságán folytatódik. A ZPO 1092a. §-ának (1) bekezdése ezzel szemben úgy rendelkezik, hogy a kötelezett már az ellentmondást jóval megelőzően egy attól eltérő másik jogorvoslatot is igénybe vehet, amellyel aztán ezenfelül elérheti az európai fizetési meghagyás egésze semmisségének megállapítását. A kötelezettnek tehát lehetősége van arra, hogy teljes egészében megakadályozza a tényállás 17. cikkben előírt, perbíróság előtti tisztázását. A kérdést előterjesztő bíróság ezért úgy véli, hogy e szabályozás sérti az európai jogi rendelkezések elsőbbségét.

b) Az eljáró bíróságnak azért is kétségei vannak a ZPO 1092a. §-ának (1) bekezdésében foglalt szabályozással kapcsolatban, mert az, hogy az európai fizetési meghagyás semmis-e, vagy – az 1896/2006 rendelet 17. cikkében előírtaknak megfelelően – kontradiktórius eljárás lefolytatására kerül-e sor, végső soron esetleges: ha maga a fizetési meghagyást kibocsátó bíróság megállapítja, hogy az európai fizetési meghagyást még egyáltalán nem vagy nem érvényesen kézbesítették, akkor hivatalból (természetesen) új kézbesítést kezdeményez, amely aztán kiválthatja a rendelet 16. és 17. cikke szerinti további jogkövetkezményeket, illetve – ellentmondás benyújtása hiányában – jogerős fizetési meghagyáshoz vezet. Ha viszont a kötelezett ilyen helyzetben véletlenül (például egy öt értesítő téves címzettnek történő kézbesítés vagy a szükséges fordítást nem tartalmazó kézbesítés miatt) már előre tudomást szerez arról, hogy európai fizetési meghagyás kibocsátására került sor, és benyújtja a ZPO 1092a. §-a szerinti jogorvoslati kérelmet, akkor a bíróságnak meg kell állapítania a fizetési meghagyás mint olyan egészének semmisségét, és az eljárás a kötelezett javára véglegesen lezárul. Ha azonban csupán esetleges, hogy maga a bíróság megállapítja-e a kézbesítés szabálytalanságát, hogy ebben az esetben megállapítja-e a fizetési meghagyás semmisségét, vagy pedig később kontradiktórius eljárásra kerül sor, akkor az eljáró bíróság véleménye szerint ez objektíve nem igazolható eltérő bánásmódot jelent a jogkövetkezmények esetében.

c) Az 1896/2006 rendelet (9) preambulumbekzdése szerint e rendelet célja, hogy egyszerűsítse és felgyorsítsa a polgári jogi követelések határokon átnyúló érvényesítésének, illetve tisztázásának lehetőségét. A rendelet (1) és (2) preambulumbekzdése szerint ennek célja a belső piac megfelelő működésének előmozdítása a polgári eljárások lefolytatását akadályozó tényezők kiküszöbölése révén. A kérdést előterjesztő bíróság szerint az az aggály is megalapozott lehet, hogy a ZPO 1092a. §-a szerinti jogorvoslat a rendelet e célok eléréséhez szükséges hatékony érvényesülésével is ellentétes. Ha ugyanis a hitelező azzal a kérdéssel szembesül, hogy követeléseit rendes peres eljárásban vagy az európai fizetési meghagyásos eljárás útján érvényesítse-e, akkor a ZPO 1092a. §-ának további alkalmazandósága esetén azt a kockázatot is figyelembe kell vennie, hogy a fizetési meghagyás semmissége már akkor végleges jelleggel megállapítható, amikor az még nem is hatályosult a kötelezettel szemben, és így joghatást sem vált ki. Ez nemcsak azzal a következménnyel járna, hogy a jogosultat terhelnék az európai fizetési meghagyásos eljárás költségei, hanem azzal is, hogy követeléseit adott esetben jelentős késedelmet vállalva új eljárásban

kellene peres úton érvényesítenie. Az eset körülményeitől függően a jogosult ebben az esetben akár teljes mértékben is elveszítheti követelése érvényesítésének lehetőségét, mégpedig ha az új eljárás megindításának időpontjában már bekövetkezett az elévülés. A ZPO 1092a. §-ában foglalt szabályozás ezért adott esetben ahhoz vezethet, hogy csak ritkán fognak élni a követelés európai fizetési meghagyásos eljárás útján történő érvényesítésének lehetőségével.

d) A kérdést előterjesztő bíróság szerint a Bíróság eddigi ítékezési gyakorlata is alátámasztja a ZPO 1092a. §-ával kapcsolatos kétségeit. 2017. március 2-i Henderson ítéletében (C-354/15) a Bíróság megállapította, hogy az 1393/2007 rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatvány mellékelésének elmulasztása nem vonja maga után a korábbi kézbesítés egészének érvénytelenségét, hanem csak azzal járhat, hogy a bíróságnak pótolnia kell a kézbesítés hiányzó elemét. 2018. szeptember 6-i Catlin Europe SE ítéletével (C-21/17) a Bíróság kimondta, hogy ez az elv az európai fizetési meghagyásos eljárásban történő kézbesítésekre is vonatkozik. Ha már a kézbesítés sem válik teljes egészében érvénytelenné az annak során felmerült problémák miatt, akkor a semmisség jogkövetkezménye alighanem még inkább kizárt a kézbesítendő irat egésze tekintetében. Alighanem így kell értelmezni azt is, hogy a Bíróság a Catlin Europe SE ítéletben (49. pont) azt is megemlítette, hogy a szabálytalan kézbesítés nem vonhatja maga után a kézbesítendő irat érvénytelenségét sem.

Az eljáró bíróságnak a ZPO 1092a. §-ában foglalt szabályozással kapcsolatos kétségeit támaszthatja alá az is, hogy az újabb, a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló, 2020. november 25-i (EU) 2020/1784 európai parlamenti és tanácsi rendelet 12. cikkének (5) és (6) bekezdése immár a kézbesítési szabálytalanságok orvoslásáról rendelkezik, nem írja azonban elő a kézbesítés egészének érvénytelenségét vagy – mint a jelen esetben – a kézbesítendő okirat egészének semmisségét.

IV.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésről:

Ha a bíróság – mint a jelen esetben – már végrehajthatónak nyilvánította az európai fizetési meghagyást, a ZPO 1092a. §-ának (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bíróság a fizetési meghagyás végrehajtásának elfogadhatatlanságát is megállapítja.

Amennyiben a Bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés keretében a [z uniós] joggal összeegyeztethetetlennek tekinti a ZPO 1092a. §-ának (1) bekezdésében foglalthoz hasonló szabályozást, úgy – közvetlen alkalmazás esetén – a ZPO 1092a. §-ának (2) bekezdésében foglalt szabályozás sem alkalmazható. E szabályozás ugyanis azt feltételezi, hogy a bíróság helyt adott az (1) bekezdés szerinti kérelemnek, és – önmagában következetesen, jóllehet adott

esetben csak deklaratív funkcióval – előírja, hogy ebben az esetben azt is meg kell állapítani, hogy a fizetési meghagyás végrehajtása elfogadhatatlan.

Amennyiben azonban a Bíróság arra a következtetésre jut, hogy a ZPO 1092a. §-a (1) bekezdésének alkalmazását mellőzni kell, úgy a kérdést előterjesztő bíróság számára felmerül a kérdés, hogy a nemzeti jogorvoslat keretében a ZPO 1092a. §-ának (2) bekezdésében foglaltakhoz hasonló módon – külön – megállapítható-e, hogy a fizetési meghagyás végrehajtása elfogadhatatlan. Mindazonáltal ezzel kapcsolatban is kétségek állnak fenn a jelen esetben. A Bíróság az *eco cosmetics* és *Raiffeisenbank St. Georgen* ítéletben csak azt állapította meg, hogy a bírósági határozatnak a végrehajthatónak nyilvánítás érvénytelenségét kell eredményeznie. Ha viszont a bíróság a ZPO 1092a. §-ának (2) bekezdésében foglaltakhoz hasonló módon megállapítaná, hogy a fizetési meghagyás végrehajtása elfogadhatatlan, ez a megfogalmazás szerint tartósan kizárná a végrehajtást, jóllehet elképzelhetők olyan helyzetek, amelyekben utólagos érvényes kézbesítést követően ebben az esetben végrehajtható európai fizetési meghagyás állna rendelkezésre.

V.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésről:

A *Henderson* ügyben és a *Catlin Europe SE* ügyben a Bíróság megállapította, hogy amennyiben a kézbesítés érvénytelennek bizonyul, a bíróságnak pótolnia kell a kézbesítést, illetve a kézbesítés hiányzó részét.

A jelen esetbeli alapügyben az eljáró bíróság véleménye szerint – a fent kifejtetteknek megfelelően – érvénytelen volt az európai fizetési meghagyás 2019. július 26-i kézbesítése. 2021. március 1-jei levelével a kötelezett a jelenleg a ZPO 1092a. §-a szerinti kérelemként értelmezett jogorvoslati kérelem mellett ellentmondást is benyújtott az európai fizetési meghagyással szemben. Ekkor még nem kezdődött meg az ellentmondási határidő. A bíróság azonban ezt követően nem kézbesítette hivatalosan újra a fizetési meghagyást a kötelezettnek, mivel a kötelezett már ismerte azt a végrehajtási eljárásból. Előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésével az eljáró bíróság arra keres választ, hogy a kötelezett már azt megelőzően is élhet-e érvényesen ellentmondással egy meglévő európai fizetési meghagyással szemben, hogy azt részére minden szempontból érvényesen kézbesítették volna.

Az eljáró bíróság szerint e tekintetben pontosításra van szükség, mivel az *eco cosmetics* és *Raiffeisenbank St. Georgen* ítéletben (42. pont) a Bíróság megállapította, hogy „az 1896/2006 rendelet 16. és 17. cikkében foglalt ellentmondási eljárás alkalmazására olyan körülmények között, mint amilyenek az alapeljárásban szerepelnek, nem kerülhet sor”. A Bíróság megállapította továbbá (49. pont), hogy „[a] fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1896/2006 rendeletet úgy kell értelmezni, hogy az e rendelet 16–20. cikkében foglalt eljárások nem alkalmazhatók abban az esetben,

amikor az európai fizetési meghagyást nem az említett rendelet 13–15. cikkében megállapított minimumszabályoknak megfelelő módon kézbesítették”.

Egyes német jogtudósok e megfogalmazásokból azt a következtetést vonták le, hogy a Bíróság ezzel azt is ki kívánta mondani, hogy az a kötelezett, akinek részére még nem kézbesítették érvényesen a fizetési meghagyást, azzal szemben – annak ellenére, hogy tudomással bír annak létezéséről – még ellentmondást sem nyújthat be elővigyázatosságból határidőn belül.

Ha a Bíróság – ahogyan azt egyesek értelmezték – ki kívánta zárni, hogy a kötelezett ellentmondási joggal rendelkezzen ezen időpontban, akkor a kérdést előterjesztő bíróság szerint ez olyan mértékben korlátozza az adott kötelezett eljárási jogait, hogy jelentősen korlátozódik az 1896/2006 rendelet által többek között a 16. cikkben biztosított jogvédelem. Így az a kötelezett, aki a szükséges fordítás nélkül kapta meg az európai fizetési meghagyást, de elővigyázatosságból már ellentmondást nyújtott be, annak révén, hogy utólag még kézbesítik részére a fordítást (a Henderson ítéletben és a Catlin Europe SE ítéletben szereplő követelményeknek megfelelően), anélkül, hogy egy második ellentmondást nyújtsa be – mert úgy véli, hogy ezt már érvényesen megtette –, jogerősen marasztalható lehet, mert az első ellentmondását még egyáltalán nem elfogadhatóként kezelnék.

Más európai fizetési meghagyásos eljárásokban a bíróság, mivel nem egyértelmű, hogy miként kell értelmezni a Bíróság ítéletét, már úgy jár el, hogy a végrehajtás érvényességével szembeni kifogások esetén elővigyázatosságból újrakézbesítést eszközöl, és egyúttal aktívan tájékoztatja a kötelezettet arról, hogy elővigyázatosságból még 30 napon belül újból benyújthat ellentmondást, hogy semmiképpen ne érhesse joghátrány. A kötelezett ugyanis rendszerint nem fog magától arra jutni, hogy a kézbesítés kiegészítését követően újból ellentmondást kell benyújtania annak ellenére, hogy ezt már korábban megtette. Az eljáró bíróság véleménye szerint azonban az, hogy a kötelezett hatékonyan védekezhet-e az európai fizetési meghagyással szemben, nem függhet annak esetlegességétől, hogy a bíróság megadja-e az említett tájékoztatást, és/vagy hogy ebben az esetben ténylegesen sor kerül-e még egyszer az ellentmondás határidőn belüli benyújtására.

Az eljáró bíróság ezért – az ezzel kapcsolatos szakirodalmi vitára tekintettel is – meg szeretné tudni, hogy a Bíróság elfogadhatatlannak kívánta-e tekinteni az idő előtti ellentmondási jogot a fent hivatkozott ítélet 42. és 49. pontjában.

Amennyiben a Bíróság arra a következtetésre jut, hogy az ellentmondás ebben a helyzetben már érvényes kézbesítést megelőzően is benyújtható határidőn belül, úgy az eljáró bíróság a jelen esetbeli alapügy szempontjából úgy véli, hogy – amennyiben a fizetési meghagyás az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első és második kérdésre adott válasz alapján fenntartható, de a végrehajthatónak nyilvánítást hatályon kívül kell helyezni – az eljárást ezt követően az 1896/2006 rendelet 17. cikke alapján közvetlenül egy nemzeti perbíróság elé utalhatja,

anélkül, hogy újabb kézbesítésre és a kötelezett további ellentmondására lenne szükség.

VI.

A kérdést előterjesztő bíróság az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdése alapján köteles előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszteni a Bíróság elé. A ZPO 1092a. §-a (3) bekezdésének második mondata szerint ugyanis az Amtsgericht Wedding (weddingi helyi bíróság) – az európai fizetési meghagyást kibocsátó németországi bíróság – határozataival szemben nincs helye fellebbezésnek.

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM